

Протокол

№

гр. София, 23.01.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 23.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **10286** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК на именното повикване 11.16 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - [фирма] – редовно призовано, не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ - КМЕТЪТ НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, не се явява, вместо него адв. П. с пълномощно от днес.

Явява се ВЛ В. С. Г..

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. П.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки, че оспорващият не се явява и не изпраща представител, намира, че между страните не са на лице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО.

Производството е по реда на чл. 9б, ал. 3, във връзка с § 4 на ПЗР от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „М. Г” АД, [населено място], срещу Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци рег. индекс

РД-22-01/01.10.2012 г., издаден от Кмета на Столична Община. С определението за насрочване на делото СЪДЪТ е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и чл. 171, ал. 4 от АПК.

Допуснато е и изслушване на ССЕ.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт, като доказателства по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило в срок по чл. 199 от ГПК писмено заключение по допуснатата ССЕ.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на заключението.

Снема самоличността на вещото лице:

В. С. Г., българка, българска гражданка, неосъждана, нямам взаимоотношения със страните от родствен, съдебен, служебен или друг характер, които да ме направят пристрастен при даване на заключението.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на ВЛ:

Имотът, собственост на жалбоподателя, за който са определени публични вземания се намира на територията на район „Л.“, така че за него няма как специално да е определена ТБО. Таксата е определена за целия район. Не мога да определя каква е била частта за всеки един от трите елемента, защото таксата е плащана чрез превод на сумата и в брой като цяло. Аз мога да я определя, ако нямаше доначислени суми за внасяне. Ако нямаше такива разлики аз бих могла да я определя. Жалбоподателят не е водил коректно сметка 451 - разчети с общините по данъчни имоти. Той е водил тази сметка общо за всички разчети, включва не само ТБО, но и данък сгради и не само за този имот, а и за други: във В., П. и други места. Счетоводството на жалбоподателя не е водено редовно, тъй като тази сметка не е заведена аналитично по данъчни имоти. По този начин не могат да анализират във всеки един момент за всеки имот каква сума е внесена и колко е била дължимата, т.е. те са внасяли определени суми на определено време. През годините жалбоподателят е плащал задълженията си за жилищните имоти на база данъчна оценка, определяна от общината, а за нежилищните - по отчетна стойност на имота, определяна от самия него. Тя е по счетоводни данни. За всеки един имот и данъчна партида съм изготвила отделно приложение по години, в което съм направила разбивка. Направила съм изчисленията за всеки един имот, при който според мен има суми за довносяне и такива за възстановяване, означени със знак минус. Там, където не съм отбелязала нищи, изчисленията са направени коректно, според акта за установяване. Според мен там, където съм отразила, има разлика между дължимото и това, което е установено в акта. Искам да уточня, в колона 10 съм направила изчисления за сумите, които подлежат на възстановяване или доплащане. Те някъде съвпадат, някъде не съвпадат. Според мен разликата идва оттам, че те не са работили на „Е.“ и не са натрупали разликата при сумирането. Според мен изчисленият са верни, доколкото е налице малка разлика, която обясних откъде идва. Мисля, че жалбоподателят е подавал декларации, но не мога точно да кажа за какво. Не съм имала такава задача.

АДВ. П.: Нямам повече въпроси. Да се приеме заключението. Искам само да отбележа, по повод на зададения от СЪДА въпрос, касаещ хотелската част, ВЛ е отразило точно сумата, която се дължи за доплащане, така като е определено и в оспорения акт.

СЪДЪТ намира, че представеното писмено заключение е относимо към предмета на спора, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението по допусната ССЕ като доказателство по делото.

СЪДЪТ СЛУЖЕБНО КОНСТАТИРА, че ВЛ е представило справка – декларация за сумата от 840 лв., определена според Наредбата на ВСС за възнаграждението на ВЛ.

СЪДЪТ, съобразявайки, че ВЛ е следвало да се запознае и да анализира огромен брой документи, намира, че възнаграждението следва да бъде завишено от 400 на 840 лв.

ЗАДЪЛЖАВА оспорващия в 7-дневен срок от получаването на съобщението да довнесе сумата от 440 лв.

Като възнаграждение на ВЛ да се изплати вече внесената сума от 400 лв., за което се издаде РКО.

АДВ. П.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните, намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. П.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и потвърдите акта на кмета издаден по реда на чл. 9 б от ЗМДТ. Неоснователно е позоваването на Решение № 4959 по адм. дело № 97/2011 на АССГ, че е влязло в законна сила и че в мотивите на същото е прието, че поддържането на чистотата на територията на[жк]не се осъществява от общината. Казано е точно обратното, с оглед на което според диспозитива е задължение кмета да се произнесе с нарочен акт, във връзка с установяването на задължението му по чл. 62 от ЗМДТ. В самия акт е възпроизведено това задължение. На второ място, неоснователно и незаконосъобразно е да се претендира поддържане на чистотата на територията[жк]от общината, без значение дали този комплекс е от затворен или не е от затворен тип, тъй като по силата на закона общината може да има задължението да предоставя услугата „Поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на [населено място]”. За това, че тази услуга е предоставена, към делото и към акта в класьор № 3 са представените договорите с концесионерите и фактурите за изплатени суми. Считам, че актът следва да бъде потвърден. Искането на жалбоподателя е незаконосъобразно и неоснователно, тъй като за отделни години за притежаваните от него нежилищни имоти той е подавал и са му уважавани декларации по чл. 23 от наредбата на СОС и по чл. 11а от нар на и по чл. 11 от наредбата, в сила до 2006 г. Те са уважени и взети предвид при определяне на такса битови отпадъци. В този случай таксата за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване влиза като компонент за определяне на размера на таксата битови отпадъци за тази година, като пример мога

да посоча стр. 128 за 2009г. Моля за присъждане на разноси.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.50 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: